

A Kúria a dr. Nádas György ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kerekes Edit ügyvéd által képviselt alperes ellen felmentés jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei, valamint útiköltség térítés iránt a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál 2.M.468/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Debreceni Törvényszék 2.Mf.21.182/2013/3. számú közbenső ítéletével jogerősen elbírált perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

A Kúria a Debreceni Törvényszék 2.Mf.21.182/2013/3. számú közbenső ítéletét azon részében, melyben a felperesnek 2008. május 19. - 2010. december 31. napja közötti időre megtett kilométerenként 6 (hat) forint utazási költség különbözetre való jogosultságát megállapította, hatályában fenntartja, az ezt meghaladó részében hatályon kívül helyezi és a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.468/2011/23. számú ítéletét a felmentés jogellenessége megállapítása és jogkövetkezményei iránti felperesi keresetet elutasító részében helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt napon belül - 120.000 (egyszázhuszezer) forint együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási rész költséget.

A másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban felmerült eljárási illeték az állam terhére marad.

I n d o k o l á s

A felperes keresete az alperes által 2011. június 1-én közölt felmentés jogellenességének megállapítására és annak jogkövetkezményei alkalmazására, valamint utazási költségtérítés megfizetésére irányult.

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2.M.468/2011/23. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felmerült perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2005. február 1-jén létesített köztisztviselői jogviszonyt az alperessel településüzemeltetési előadó munkakörben, majd 2008. január 3-tól é. hatósági ügyintézőként az alperes é. irodájában dolgozott. Az alperes 2010. decemberében felajánlotta a felperes részére a prémium évek programban való részvétel lehetőségét, aki azt a 2010. december 10-én kelt nyilatkozatával azt nem fogadta el. P. Város Önkormányzatának Képviselő-testülete a 2010. december 15-én megtartott ülésen határozatával a költségtakarékosság és a többletbevételek feltárása, valamint a hatékonyabb feladatellátás érdekében egyebek mellett meghatározta, hogy szükség szerint további szervezési, hatékonyságjavító intézkedések megtétele szükséges, illetve a költségvetés működési hiányának csökkentése érdekében 100 millió forint bér- és járulék megtakarítás az elérendő cél, amely miatt önkormányzati szinten a szükséges

létszámcsökkentés mellett 15 %-os bértömeg megtakarítása indokolt. Az ugyanezen az ülésen meghozott határozatával az alperes köztisztviselői létszámát 1 fő álláshellyel csökkentette azzal, hogy a végrehajtás határidejét 2010. december 31-ben határozta meg, egyúttal támogatta a létszámleépítés vonzataként 1 köztisztviselő részvételét a prémium évek programban.

A felperes 2010. december 28-tól 2011. május 17-ig keresőképtelen állományban volt.

Az é.iroda vezetője, K.B.P. közszolgálati jogviszonya 2011. január 15-én áthelyezéssel megszűnt, a helyére 2011. január 25-én B.SZ.-t vették fel, áthelyezéssel.

A képviselő-testület a 2011. január 27-én meghozta a határozatát, melyben jóváhagyta a Polgármesteri Hivatal szervezeti átalakítását is tartalmazó Szervezeti és Működési Szabályzatot, mely az alperes létszámát 40 főben határozta meg, egyúttal 2011. február 27-e és április 2-a között 2,5 fő munkavállaló, 2011. március 3-án és 4-én 4 fő köztisztviselő, illetve - a jogszabályi feltételek fennállása esetén - további 2 fő köztisztviselő álláshelyének megszüntetését írta elő.

Az átszervezést követően az addig 4 fős építési, a 8 fős városüzemeltetési és a 3 fős fejlesztési kabinet iroda összevonásra került, és az újonnan létrejött é. és v. iroda 9 fővel működött tovább, melyben B.SZ. és a korábbi fejlesztési kabinet irodavezető, Cs.L. látták el az építési hatóság kiemelt elsőfokú hatósági feladatait.

Az alperes 2011. február 1-jén a t. lakos aljegyző jogviszonyát szüntette meg áthelyezéssel. 2011. február 27-én egy p. lakos gondnok, március 3-án egy t. lakos okmányirodai ügyintéző, egy g. lakos pénzügyi előadó és egy p. lakos gyámügyi előadó, március 4-én egy P. lakos szabálysértési előadó, március 12-én egy g. lakos takarító, április 2-án egy fél álláshelyet betöltő p. lakos technikai referens jogviszonyát szüntette meg.

Az alperes a 2011. június 1-jén kelt és közölt intézkedésével a felperes közszolgálati jogviszonyát 2011. június 22-ei kezdettel, 2011. augusztus 22-ig tartó 2 hónapos felmentési idővel felmentéssel szüntette meg azzal, hogy a felperest a teljes időszakra felmentette a munkavégzés alól.

A felmentés indokolása szerint a köztisztviselői jogviszony megszüntetésére P. Város Önkormányzat Képviselő-testülete határozatában foglaltak szerint került sor azzal, hogy a képviselő-testület ezen ülésen hozott határozatában a prémiumévek programban való részvétellel kapcsolatos feladatokat határozott meg a létszámcsökkentés érdekében. Aszerint a programban való részvétel feltételeinek két fő felelt meg az alperesnél, közülük egy fő fogadta el a közös megegyezéssel történő módosítást, a felperes 2010. december 10-én úgy nyilatkozott, hogy ebben a programban nem kíván részt venni.

A felmentés tartalmazta, hogy a felperes 2010. december 28-tól keresőképtelen állományba került. A képviselő-testület 2011. január

27-én elfogadta az alperes Szervezeti és Működési Szabályzatát. A határozatban a hivatal szervezeti átalakítása után annak létszámát összesen 40 főben állapította meg a szabályzatban megállapított struktúra szerint, mely 9 és fél fővel csökkentette a dolgozók létszámát. Ennek végrehajtása érdekében 4 fő közszolgálati, 2,5 fő Mt. hatálya alatti és 1 fő prémiumévek programban foglalkoztatott dolgozó munkaviszonyának megszüntetésére került sor. Az indokolás szerint további két fő közszolgálati jogviszonyának megszüntetése szükséges, mely az akkori időpontban az érintettek keresőképtelensége miatt nem volt lehetséges, figyelembe véve az Mt. 90. §-ában foglaltakat. Ezért a képviselő-testület arra utasította a jegyzőt, hogy a jogszabályi feltételek fennállása esetén az alperesnél további 2 fő köztisztviselői létszámcsökkentést hajtson végre. Időközben az egyik érintett jogviszonya áthelyezéssel megszűnt, míg az átszervezés következtében összevont három irodából kialakult é. és v. irodán 5 fő létszámcsökkentés miatt a felperes továbbfoglalkoztatására már nincs lehetőség.

A 2011. június 8-án kelt levelében az önkormányzat jegyzője a felperessel közölt felmentés visszavonására tett kísérletet, melyhez azonban a felperes nem járult hozzá.

A felperes által a felmentés jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei, valamint utazási költségtérítés iránt indított perben az elsőfokú bíróság a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (Ktv.) 17. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira, (3) bekezdésére, 71. § (2) bekezdés a) pontjára, a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (rég. Mt.) 89. §-ára, 90. § (1) bekezdés a) pontjára, (2) bekezdés b) pontjára, (4) bekezdésére, az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről szóló 343/2006. (XII.23.) Korm. rendelet 4. § (1) bekezdésére, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (Szja. tv.) 25. § (2) bekezdés b) pontjára, az utazási költségtérítésről szóló 78/1993. (V.12.) Korm. rendelet 3. §-ára, és a 39/2010. (II.26.) Korm. rendelet 4. §-ára alapítottnan hozta meg az ítéletét.

A felek egyező tényelődása és a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy a felperes keresőképtelensége 2011. május 17-én megszűnt, a 2011. június 1-jén közölt felmentés pedig június 22-től kezdődően, tehát május 17-hez képest 30 napon túl határozta meg a felmondási idő kezdetét, emiatt a munkáltatói intézkedés nem jogszabálysértő [Mt. 90. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés].

Az öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőző egy (illetve öt) éven belüli megszüntetésre vonatkozó Mt. 89. § (7) bekezdése a Ktv. 71. §-a értelmében a köztisztviselői jogviszonyban nem volt alkalmazható, így ez sem tehetette a felmentést jogellenessé.

A munkaügyi bíróság kifejtette, hogy a 2011. június 1-jén közölt felmentést az alperes egyoldalú jognyilatkozatával nem vonhatta vissza.

Az egyenlő bánásmód megsértésnek ténye sem volt megállapítható,

mivel az „elbocsátott” köztisztviselők és munkavállalók között nemcsak nem p., hanem p. lakosok is voltak, továbbá nem a lakóhelye miatt nem akarta továbbfoglalkoztatni a felperest az alperes, hanem a rá nézve kötelező határozatban előírt létszámcsökkentés volt az indoka az intézkedésének. Annak végrehajtása során a kiválasztáskor nem sérült az egyenlő bánásmódhoz való joga azzal, hogy a létszámcsökkentés végrehajtása során a munkáltató diszkrecionális jogkörébe tartozott az érintettek kiválasztása (MK 95. számú állásfoglalás, BH.1993.329).

A létszámcsökkentés tényleges végrehajtásának módját a 2010. december 15-i határozattól a felperes felmentéséig folyamatosan nyomon követhetőnek találta. Kifejtette, hogy a létszámcsökkentéssel érintett személyek munkaviszonyának, közszolgálati viszonyának megszűnése, megszüntetése tényével összefüggésben túlnyomórészt nem volt vita a felek között.

A felperes és K.B.P. volt az, akik foglalkoztatásával az alperes eleget tett a 343/2006. (XII.23.) Korm. rendelet 4. § (1) bekezdésében írtaknak, majd felperes kolléganője áthelyezését követően az ő helyén került alkalmazásra B.SZ., aki mellett az újonnan létrejött építési és városüzemeltetési irodához került Cs.L. volt az, aki rendelkezett a megfelelő végzettséggel. Azért sem találta alaposnak a felperes hivatkozását, hogy B.SZ. a helyére került felvételre, mert akkor még a felperes közszolgálati jogviszonyban állt.

Mindezekből megállapította a létszámcsökkentés határozatnak megfelelő végrehajtását és azt is, hogy az átszervezés miatt a felperes munkaköre feleslegessé vált.

Az utazási költségtérítés tekintetében az elsőfokú bíróság szerint helytállóan hivatkozott az alperes az Szja törvény 25. § (2) bekezdés b) pontjában írt 9 forintos juttatásra, mint a felperesi oldalon munkavállalói bevételekre. A nem önálló tevékenységből származó jövedelem kiszámításánál nem volt figyelembe vehető, az nem a köztisztviselő részére kötelezően kifizetendő mérték.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Debreceni Törvényszék a 2.Mf.21.182/2013/3. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította a 2011. június 1-jén kelt felmentés jogellenességét, és a felperesnek a 2008. május 19. - 2010. december 31-e közötti időre megtett kilométerenként 6 Ft utazási költség különbözetre való jogosultságát. A követelés összegére nézve az iratokat visszaküldte az elsőfokú bíróságnak a tárgyalás folytatása végett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal egészítette ki, hogy a csatolt kimutatás szerint az alperesnél a létszámcsökkentés elrendelését követően 9 fő jogviszonya szűnt meg 2011. január 31. és április 2. között.

Ezáltal teljesült a felmentésben hivatkozott határozatban elrendelt létszámcsökkentés.

Kifejtette, hogy a létszámcsökkentéssel érintettek körében nemcsak azokat kell számításba venni, akiknek a jogviszonya erre hivatkozó

felmentéssel szűnt meg, hanem azon munkavállalókat is, akiknek a jogviszonya a létszámleépítésről való döntést követően más jogcímen került megszüntetésre.

A kilenc munkavállaló jogviszonya különböző jogcímeneken, de a létszámleépítés elhatározását követően került megszüntetésre, így nemcsak a felmentéssel, de az áthelyezéssel és közös megegyezéssel történt jogviszony megszüntetést is számba kell venni a létszámcsökkentésnél. Mivel a felperes jogviszonya a határozatban szereplő létszámon felül került megszüntetésre, a képviselő-testületi határozatra hivatkozás nem volt valós felmentési ok.

A képviselő-testületi határozatban írt egy fős létszámcsökkentésnek azért nincs jogi jelentősége, mert a felmentés erre nem hivatkozott, illetve ez az álláshely Hóczáné Klenóczki Mária álláshelyére vonatkozott, aki 2010. december 30-tól a prémium évek programban vett részt.

A másodfokú bíróság az átszervezésről kifejtette, hogy ilyen esetben a munkáltató szervezeti felépítésének, belső struktúrájának olyan megváltozásáról van szó, amely kihat a felmentéssel érintett köztisztviselő kinevezés szerinti munkakörére, az általa ellátott feladatokra, illetve azokkal szorosan összefügg (BH1998.508).

Az alperes által csatolt iratokból megállapítható volt, hogy a felperes munkavégzési helye összevonásra került az f. és v. irodával. Ezt megelőzően 2011. január 14-én K.B.P., az é. iroda vezetőjének jogviszonya áthelyezéssel megszűnt, majd 2011. január 25-től B.SZ. áthelyezésre került az alpereshez é. előadónak. A 2011. február 1-jén bekövetkezett struktúraváltástól Cs.L. - a korábbi f. k. iroda vezetője - lett az irodavezető.

Az alperes által becsatolt felperesi és B.SZ. munkaköri leírásából megállapítható volt, hogy B.SZ. nem a korábbi irodavezető feladatait, hanem a felperes munkakörébe tartozó feladatokat látja el, kiadmányozási joga szó szerint megegyezik a felperesével, azaz ugyanazon munkafeladatok ellátására vették fel, mint amiket a felperes látott el. A korábbi irodavezetői feladatokat Cs.L. végezte a továbbiakban.

Mindezekre tekintettel a törvényszék azt állapította meg, hogy az átszervezés következtében a felperes munkaköre nem vált feleslegessé, azt nem csatolták más köztisztviselő munkaköréhez, nem osztották szét mások között, azt B.SZ. látta el, így azon hivatkozás, miszerint az átszervezés érintette a felperes álláshelyét nem valós.

Értelmezhetetlennek találta a felmentésben megjelölt, az é.v. iroda tekintetében az öt fő létszámcsökkentésre való hivatkozást. Az alperes ilyen létszámleépítésről döntő képviselő-testületi határozatot nem csatolt, és a rendelkezésre álló iratokból ennek valóságtartalma sem volt levezethető. A három iroda átszervezés előtti összlétszáma 14 fő volt, melyből négy főnek a jogviszonya megszűnt, két fő pedig áthelyezésre került az alperes szervezési irodájához. A megmaradt nyolc fős létszámból egy fő aljegyző lett, így a létszám hét főre csökkent a felperessel együtt. A felvételre

került B. SZ.-vel és a törvényszék által nem ismert módon „odakerült” N. A.-val a létszám kilenc főre emelkedett. Ezen számadatok figyelembevételével megállapította, hogy az alperes által hivatkozott öt fős létszámcsökkentés a felperes felmentése nélkül is megvalósult.

A törvényszék megállapította, hogy a felmentési okok nem valósak és ebből következően a felmentés jogellenes volt.

Az utazási költségtérítés tekintetében visszautalt az első fokú bíróság által is hivatkozott jogszabályhelyekre, azonban attól eltérően azt állapította meg, hogy a felperest a kilométerenkénti 6,- forintos utazási költségkülönbözlet megillette. Ezért e körben az első fokú bíróságot a tárgyalás folytatására utasította.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős közbenső ítéletnek a hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Hivatkozása szerint a felmentés jogellenessége tekintetében a jogerős közbenső ítélet a Ktv. 17. § (1) bekezdés a) és c) pontjába és az Ötv. 36. § (1) bekezdésébe ütközik.

Álláspontja szerint a másodfokú bíróság az első fokú bíróság által helyesen megállapított tényállást tévesen változtatta meg, és így az alapján helytelen következtetésre jutott. Tévesen rögzítette azt, hogy az ítéletben felsorolt dolgozók jogviszonyának megszüntetésével a képviselő-testület határozata teljesült és így a felperes jogviszony megszüntetésére a döntésre hivatkozással jogszerűen nem volt lehetőség. Tévesen állapította meg, hogy ezen határozat végrehajtásaként szűnt meg A.sz.i. aljegyzői jogviszonya 2011. január 31-én. A képviselő-testület döntése pontosan rögzíti, hogy mely időtartamokban történik a határozat végrehajtása. Abból értelemszerűen következik, hogy 2011. február 27-én kezdődik annak végrehajtása, így a január 31-i megszűnés ez előtti időpontban volt.

Azért sem lehetett az aljegyzői jogviszony megszüntetését a létszámleépítés végrehajtásaként értelmezni, mert az aljegyzői státusz, munkakör nem szüntethető meg. Az akkor hatályos Ötv. 36. § (1) bekezdése alapján P. városában kötelező volt az aljegyzői feladat ellátása. A képviselő-testület ugyanakkor - 2011. január 27-én - zárt ülésen tárgyalta az aljegyző áthelyezését és egyidejűleg döntött a törvényeknek megfelelően arról, hogy az aljegyzői feladat ellátására pályázatot ír ki.

K.A. jogviszonyának megszüntetésére is 2011. január 31-én került sor, azaz a határozat végrehajtását megelőzően. Hivatkozott arra is, hogy az érintett egyedül látta el az informatikai feladatokat a hivatalban, és a városi önkormányzatoknak alkalmazniuk kellett informatikust, ezért a pozíciója nem maradhatott betöltetlenül. Az alperes állományaiban nem volt informatikai végzettséggel rendelkező személy, ezért 2011. február 1-től R.A. került a helyére felvételre.

A törvényszék azon megállapítása, hogy a létszámcsökkentéssel érintettek körében nem csak azokat kell számításba venni akiknek a

jogviszonya felmentéssel, hanem azokat is, akiké a létszámleépítésről való döntés után más szűnt meg, azzal a kiegészítéssel fogadható el, hogy a munkáltatói döntésen kívüli megszűnések csak akkor vehetők figyelembe, ha azon megszűnt feladatok ellátása belső szervezeti átalakítással vagy más módon lehetséges. Jelen esetben azonban az aljegyzői státuszt a törvény erejénél fogva kellett betölteni, még az informatikai feladatok ellátása megfelelő végzettségű személy hiányában nem volt lehetséges átszervezéssel sem.

Tévesnek tartotta a törvényszék azon megállapításait, hogy a felperes munkaköre nem vált feleslegessé, illetve azt, hogy a rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg az átszervezés folyamata.

B.SZ. 2011. január 27-ét megelőzően, 2011. január 24-től az alperes alkalmazásában állt. N.A. neve az egyik táblázatból kimaradt, valójában már 2010. augusztus 2-től az alperes városüzemeltetési irodáján dolgozott és az átszervezést követően is az összevont iroda dolgozója volt.

B.SZ. felvételekor az építési iroda létszáma az akkor hatályos SzMSz szerint négy fő volt: B.SZ., J.I., V.L., M.E. B.SZ. felvételére azért került sor, mert akkor az irodán nem volt olyan dolgozó, aki az építésügyi feladatot ellássa K.B.P. távozása és a felperes előre közölt hosszú időtartamú táppénze miatt. Teljesülnie kellett annak a törvényi feltételnek is, hogy legalább két, megfelelő végzettségű személy dolgozzon az é. irodán, hogy az alperes jogosult legyen ellátni a helyi é. hatósági feladatokat. Az első fokú bíróság helyesen állapította meg azt is, hogy azért sem kerülhetett B.SZ. a felperes helyére felvételre, mert akkor még a felperes jogviszonya fennállt.

A másodfokú bíróság által kifogásolt, a v. irodán megvalósult öt fős létszámcsökkentés tekintetében előadta, hogy a létszámleépítésre vonatkozó döntéssel egy időben, egy határozattal fogadta el a képviselő-testület az új szervezeti és működési szabályzatot, amely meghatározta, hogy az összesen negyven főre csökkent hivatali létszám az egyes irodák összevonását követően, milyen struktúrában fog működni. Az é. iroda eredetileg négy főből, a fejlesztési kabinet iroda három főből, a v. iroda nyolc főből állt, míg az összevonásból kialakult é., és v. iroda nyolc fős lett.

Mindezek alapján megállapítható, hogy az alperes több lépésben valósította meg 2011. februárjától a leépítést. A leépítés és átszervezés eredményeképpen alakult ki az új létszám és struktúra, így az ezekre való hivatkozás jogszerű és tényszerű volt a felperes felmentésekor.

Az utazási költségterítés tekintetében fenntartotta a korábban tett nyilatkozatait.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős közbenső ítélet hatályában fenntartását és az alperest a felülvizsgálati eljárás költségeinek megfizetésére kötelezni.

Álláspontja szerint a másodfokú bíróság jogerős közbenső ítélete megfelel a jogszabályoknak, így annak megváltoztatására nincs lehetőség. Hivatkozott arra, hogy a felmentését megelőzően már teljesült a képviselő-testület által előírt létszámcsökkentés. Egyetértett azzal, hogy a létszámcsökkentés esetében nem csak azokat kell számításba venni, akiknek a jogviszonya erre hivatkozó felmentéssel szűnt meg, hanem azokat is, akiknek a döntést követően más jogcímenen került megszüntetésre.

Kifejtette, hogy a felmondással érintetteket egybeszámítva az áthelyezettekkel és a prémiumévek programban résztvevővel már 2011. január 31-vel 9,5 fővel csökkent a létszám, míg április 2-vel már 10,5 fővel.

Hivatkozott arra, hogy az alperes felülvizsgálati tényelőadásai és iratcsatolásai a Pp. 270. § (1) bekezdése és 275. § (1) bekezdése alapján nem vehető figyelembe (BH.2002.447.II.). Az alperes által becsatolt iratok valóságtartalma nem igazolható.

Utalt arra, hogy B.SZ. ugyanazon munkaköri feladatokat kellett, hogy ellássa, mint felperes, így az átszervezés a munkakörét ténylegesen nem érintette, azt nem látta el más, nem csatolták más köztisztviselő munkaköréhez.

Vitatta, hogy a képviselő-testület határozatából megállapítható lenne végrehajtásának kezdete, ezért a végrehajtás kezdeteként meghatározott időpont előtt történt bármilyen létszámbeli változásra időelőttiesség miatt hivatkozni nem lehet, mert ez azt jelentené, hogy az alperes nem volt kötve a határozatban foglaltakhoz.

Az utazási költségtérítés tekintetében visszautalt a másodfokú bíróság ítéletben írtakra.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem részben alapos.

A Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül a Pp. 275. §-ának (2) bekezdése értelmében. A Pp. 272. § (2) bekezdése kimondja, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként a Ktv. 17. § (1) bekezdés a) és c) pontjainak és az Ötv. 36. § (1) bekezdése megsértését állította, ezekre vonatkozó érvelése a jogszabályhelyeket is pontosan megjelölte. Ezeket meghaladóan hivatkozott arra is, hogy a másodfokú bíróság az utazási költségkülönbözet vonatkozásában is alaposnak találta a felperes fellebbezését helytelen jogértelmezéssel. E körben azonban jogszabálysértést nem jelölt meg. Nem tekinthető ilyennek a megsértett jogszabályhely konkrét megjelölése hiányában az elsőfokú

eljárásban is előadott nyilatkozatainak megismétlése.

A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. Ezért a másodfokú közbenső ítéletet a Ktv. 17. § (1) bekezdés a) és c) pontjai és az Ötv. 36. § (1) bekezdése szerint értékelte, az utazási költségtérítésre vonatkozóan nem.

Az alperes sérelmezte a felülvizsgálati kérelmében, hogy a másodfokú bíróság a képviselő-testületi határozat végrehajtásaként értékelte A.SZ.I. aljegyző és K.A. informatikus 2011. január 31-ei jogviszony megszüntetését is. Előbbi esetében arra hivatkozott, hogy az Ötv. 36. § (1) bekezdése alapján a városban kötelező az aljegyzői feladat ellátása, és ezért új aljegyzőt kellett felvennie, mert annak státuszát be kellett töltenie. Utóbbi munkavállaló tekintetében pedig arra, hogy nem volt más informatikai végzettséggel rendelkező személy az alperesnél, ugyanakkor a feladatai ellátáshoz informatikusra szüksége volt, a pozíció nem maradhatott betöltetlenül. Mindkét érintett esetében egyúttal azt is előadta, hogy a jogviszonyuk a határozatban meghatározott létszámcsökkentési határidők előtt következett be.

Helytállóan hivatkozott arra a másodfokú bíróság, hogy a létszámcsökkentéssel érintettek körében - főszabály szerint - nem csak azokat kell számításba venni, akiknek a jogviszonya erre hivatkozó felmentéssel, hanem azokat is, akiké a létszámleépítésről való döntést követően más jogcímen - így közös megegyezéssel vagy áthelyezéssel - szűnt meg. Jelen esetben a felperesi jogviszony megszüntetése során azt kellett vizsgálni, hogy hogyan valósult meg a határozatban előírt létszámcsökkentés és mikor valósult meg annak 2. pontjában megállapított 40 fős létszámkeret. A létszámcsökkentés során nem az a lényeges, hogy személy szerint kik fogják alkotni a 40 fős létszámot, hanem az, hogy a maximálisan engedélyezett álláshely legyen betöltve.

Az alperes által a felülvizsgálati eljárásban becsatolt aljegyzői áthelyezésről szóló előterjesztést és létszámkimutatásokat nem lehetett figyelembe venni, mivel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt [Pp. 275. § (1)]. Azonban az alperes az elsőfokú eljárás során 2012. április 16-án becsatolta a 2011. június 1-jén fennálló szervezeti felépítését bemutató ábrát, melyből megállapítható volt, hogy egy fő aljegyzői álláshely (T.A.) és egy fő informatikus álláshely (R.A.) betöltésre került.

Helytálló az az alperesi hivatkozás, hogy egyrészt az Ötv. 36. § (1) bekezdése alapján - a perrel érintett időszakban - minden város esetében a képviselő-testületnek aljegyzőt kellett kineveznie a jegyző helyettesítésére, illetve a jegyző által meghatározott feladatok ellátására, másrészt az is, hogy az informatikai feladatok ellátását az alperesnek biztosítania kellett, és azt csak szakirányú végzettséggel rendelkező személlyel történhetett meg.

Így annak ellenére, hogy az aljegyző és az informatikus jogviszonyának megszüntetésére a képviselő-testület 2011. január 27-én kelt létszámcsökkentést elrendelő határozatát követően került sor, ezen álláshelyekre a határozatban foglaltakat nem lehetett figyelembe venni, mivel ezeket a státuszokat az alperesnek mindig be kellett valakivel töltenie. Mindez egyúttal azt is jelentette, hogy a felperes felmentése közlésének időpontjában - 2011. június 1-jén - az alperes létszáma meghaladta a képviselő-testületi határozatban előírt 40 főt, ezért a felperes jogviszonyát az alperes felmentéssel jogszerűen megszüntethette [Ktv. 17. § (1) bekezdés a) pont].

Az alperes azt is sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság nem fogadta el az átszervezésre való hivatkozását. Az elsőfokú eljárás során becsatolt iratokból megállapítható volt, hogy K.B.P. é. irodavezető köztisztviselői jogviszonya a 2010. december 21-én kelt áthelyezéssel szűnt meg 2011. január 14-én (beadvány melléklete). Ezt követően az é. irodavezető munkakör már nem került betöltésre az alperesnél, és felperes keresőképtelen állapotára tekintettel ezen naptól nem volt olyan személy az é. irodán, aki é. hatósági feladatot tudott volna ellátni. Az alperes a 2011. január 17-én kelt megállapodással áthelyezéssel alkalmazta B.SZ.-t január 25-ei kezdő időponttal, azaz a január 27-ei létszámcsökkentésre vonatkozó képviselő-testületi határozat meghozatala előtt (beadvány melléklete). Ebben az időszakban a felperes jogviszonya még fennállt, ezért B.SZ.-t nem vehette fel az alperes a helyére, hiszen a felperes álláshelye még be volt töltve és csak K.B.P. álláshelye volt megüresedve.

Annak jelen esetben nem volt jelentősége, hogy az alperes irodavezetői feladatokkal az újonnan felvett köztisztviselőt nem bízta meg, mivel a felvételére azért került sor, hogy é. előadóként dolgozzon, mint ahogy az az áthelyezési megállapodásából kitűnik. Ez egyúttal azt is jelentette, hogy B.SZ. munkaköre meg kellett, hogy egyezzen a felperes azonos munkakörével, és így az alperes még a létszámcsökkentés előtt biztosította az é. hatósági feladatok ellátását, ezzel az é. iroda létszáma pedig újra négy fős lett. Ebben az időben nem volt annak jelentősége, hogy a képviselő-testület még 2010. decemberében költségmegtakarítást határozott el, mivel az ahhoz kapcsolódó létszámcsökkentésről B.SZ. felvételéig nem döntött, és a munkáltató gazdálkodásával kapcsolatos döntései ilyen esetben vizsgálat tárgyát nem képezhették.

Tévesen értékelte a másodfokú bíróság azt a tényt, hogy N.A. az alperes által becsatolt táblázat szerint 2011. június 1-jén már az é. és v. iroda létszámába tartozott, mivel maga a felperes sem vitatta azt az elsőfokú eljárás során, hogy az érintett ne állt volna már korábban - egy másik irodában - az alperes alkalmazásában.

A peres felek által nem vitatott létszámcsökkentések, és a fent részletezettek alapján megállapítható volt, hogy az alperesnél az átszervezés megtörtént, az é. és v. iroda összevonásra került, és

az alperes összlétszáma csökkent a képviselő-testület határozatában leírtak szerint, ezért az alperes átszervezésre történt felmentési hivatkozása is valós volt és ekként jogszerűen szüntette meg a felperes jogviszonyát [Kjt. 17. § (1) bekezdés c) pont].

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős közbenső ítélet azon részét, melyben a felperesnek 2008. május 19. - 2010. december 31. napja közötti időre megtett kilométerenként 6,- forint utazási költség különbözetre való jogosultságát megállapította, hatályában fenntartotta, míg az ezt meghaladó részében hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság ítéletét a felmentés jogellenessége megállapítása és jogkövetkezményei iránti felperesi keresetet elutasító részében helybenhagyta a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján.

A felperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul.

A felperes munkavállalói költségkedvezményére, illetve az alperes személyes illetékmentességére tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli az együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási illetéket.

Budapest, 2014. november 26.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Bagjos Csaba s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró
a kiadmány hitelével:Nné tisztviselő